

Dankt God in alles.

<https://hdl.handle.net/1874/354607>

92

7

DANKT GOD IN ALLES.

De Heer is aan allen goed en zijne barmhartigheden zijn over al zijne werken. Zoo zong DAVID onder den ouden dag. Wie moet dat woord niet overnemen en het uit het volle hart tot het zijne maken? Het is zoo, God bewoont een ontoegankelijk licht; niemand heeft Hem ooit gezien of kan Hem zien. Maar zegt: worden niet zijne onzienlijke dingen van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide zijne eeuwige kracht en Goddelijkheid? De gansche natuur, hemel en aarde prediken onophoudelijk met duizend krachtige en liefelijke stemmen het aanwezen, de grootheid en heerlijkheid Gods. Waar wij onze oogen wenden, in de hoogte en in de diepte, nabij ons en verre van ons, overal ontdekken wij de sporen van Gods hand. En niet zijne majesteit

en heerlijkheid, niet zijne onbegrensde macht en wijsheid alleen, zien wij alom uitblinken, maar bovenal zijne liefde. Alles dringt ons om uit te roepen: de Heer is aan allen goed en zijne barmhartigheden zijn over al zijne werken.

Nog meer worden wij daartoe gedrongen, als wij op ons eigen leven letten. Wanneer wij terugzien en indenken wie God van onze vroegste kindsheid voor ons geweest is; wanneer wij opmerken de zegeningen, waarmede Hij ons begunstigde, de gevaren, waaruit Hij ons redde, de zonden, die Hij ons vergaf, de beproevingen, waardoor Hij ons oefende, de genietingen, waarmede Hij ons verkwikte, de zorgen, die Hij van ons wegnam; de vertroosting, die Hij ons schonk, de gebeden, die Hij verhoorde; — wanneer wij dit alles opmerken, dan moeten wij betuigen: de Heer was niet slechts goed aan allen, maar bijzonder aan mij; zijne barmhartigheid was over geheel mijn leven.

Wat zou bij die erkenning ons wel meer betamen, dan dankbaarheid jegens God? Gewis, daar is niet een, die geen reden tot dankbaarheid heeft. En toch, hoe velen ontbreekt zij, en wie durft zeggen dat hij daarin overvloedig is? De plicht der dankbaarheid jegens God mag aan de eene zijde licht, aan de andere zijde zwaar genoemd

worden. Door de groote menigte van Gods weldaden wordt die plicht ons gemakkelijk gemaakt. Waartoe vinden wij ons gedurig meer aangespoord, door duizend aangename ervaringen, tallooze zegeningen, dagelijks nieuwe blijken van Gods liefde, dan tot dankbaarheid? Wat prediken hemel en aarde, het verledene, tegenwoordige en toekomende, het rijk der natuur en het rijk der genade ons dringender, dan den plicht der dankbaarheid? Wat is voor ons zelve aangenamer in de gevolgen, dan dien plicht te beoefenen? En toch zwaar is die plicht door onze ontevredenheid, begeerigheid en aardsgezindheid, door onze kortzichtigheid, die vaak voor kwaad houdt wat goed is, door onze zwakheid, die in bange oogenblikken aanstonds versaagt en Gods goedheid vergeet, door onze trotsheid, waardoor wij ons tegen Gods kastijdingen verzetten.

Wel is eene gedurige herinnering aan dien plicht dan noodig. Dankbaarheid is één met ware godzaligheid. Zonder haar geen ware liefde tot God, want zij is de openbaring van die liefde. Als wij Gods majesteit ons vertegenwoordigen dan betaamt ons eerbied; als wij Gods bevelen indenken, dan worden wij geroepen tot gehoorzaamheid; onderwerping past ons tegenover Gods wijsheid; vertrouwen tegenover Gods beloften; dankbaarheid tegenover Gods weldaden.

De Schrift wekt ons gedurig tot dankbaarheid op. Daar heet het: *Loof den Heer, mijne ziel! en vergeet geene van zijne weldaden. Wat zal ik den Heer vergelden voor alle zijne weldaden, aan mij bewezen? Weest dankbaar. Laat uwe begeerten in alles, door bidden en smeeken, met dankzegging bekend worden bij God. Dankt God in alles, want dit is de wil van God in Christus Jezus over u.*

Laat mij, lezers, die vermaning tot dankbaarheid voor u vertolken. Denkt met mij eenige oogeblikken na over de christelijke dankbaarheid aan God.

Dankt God. Wat onderstelt dat? Immers dat God de Bron is van alle goed? Hij heeft ons geformeerd. Hij gaf ons den adem en het leven. Zijn opzicht bewaart onzen geest. In Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij. Hij doet zijne milde hand open en verzadigt al wat leeft naar zijn welbehagen. Hij geeft regen en vruchtbare tijden. Hij bewaart ons de gezette tijden des oogstes. Hij zegent ons met alle geestelijke zegeningen in den hemel in Christus. Zonder het geloof in God en zijne Voorzienigheid is dankbaarheid onmogelijk. Dat geloof is haar grondslag. Het doet ons in alles God zien en bewaart er ons voor, dat wij op tweede oorzaken of samenloop

van omstandigheden zouden hechten. Het dringt ons tot opmerken van, tot nadenken over alles wat ons geschonken is, en dat niet alleen van het groote en buitengewone, maar ook van het gewone, van het dagelijks terugkeerende, dat wij anders zoo licht voorbijzien. Dankbaarheid jegens God is dan een bestendig gevoel van Gods liefde, geboren en gevoed door ervaring en opmerking der weldaden, die God schenkt. Soms uit zich dat gevoel in woorden, maar bovenal heeft het een beslissenden invloed op het gansche leven. Het dringt ons om alle gaven Gods tot zijne eer te gebruiken en het leven interichten naar zijnen wil.

De christelijke dankbaarheid beseft, dat alles onverdiend is en gaat dus gepaard met ootmoed. Zullen wij waarlijk dankbaar zijn, ons verheugen in Gods gaven en onder het genot van de goederen dezes levens, de zegeningen in de natuur, de weldaden van menschen met christelijken zin tot God opzien, dan moet het bij ons eerst tot rechte zelfbeproeving en daardoor tot zelfkennis en ootmoed zijn gekomen. Niets is met ware dankbaarheid meer in strijd dan hoogmoed en zelfbehagen. Hoogmoed maakt koud en gevoelloos jegens Gods zegeningen. Dan meenen wij alles verdiend te hebben, en waar is daar plaats voor dankbaarheid? Dan

murmureeren wij licht, wanneer ons naar ons inzien onrecht geschiedt, even als de arbeiders in den wijngaard uit de schoone gelijkenis van onzen Heer. Wat men als een recht meent te kunnen vorderen, wekt geene dankbaarheid.

Maar kent men zichzelf, dan gevoelt men zijne onwaardigheid. En als men dan toch liefde ontvangt, kan het anders, of men zinkt weg in bewondering daarover. O! als men God en zichzelf kent, God in Zijne hoogheid en zichzelf in zijne geringheid, God in Zijne algenoegzaamheid en zichzelf in zijne diepe afhankelijkheid, God in Zijne heiligheid en zichzelf in zijne onreinheid; dan zal men waarlijk ootmoedig, maar dan ook waarlijk dankbaar zijn. Dan acht men alles verbeurd, elke kruimel brood, elken druppel water. Dan zegt men uit de volheid van het hart: *Zoo Gij, Heere! de ongerechtigheden gadeslaat; Heere! wie zal bestaan?* Dan gevoelt men, hoe men diep ellendig zou zijn, indien God ons niet onverdiend zegende. Dan betuigt men met JACOB: *Ik ben geringer dan al deze weldadigheden, en dan al deze trouw, die Gij aan uwen knecht gedaan hebt.*

O lezers, is die ootmoed, dat diep gevoel uwer onwaardigheid tegenover God u nog vreemd, geen wonder dan, dat dankbaarheid u ontbreekt. Maar daarom roepen wij dit met allen ernst u toe:

Leert u zelven kennen. Beschouwt u zelven in den spiegel van Gods woord en wet. Bidt God, dat Hij u de oogen opene voor uwen waren toestand, opdat gij met ootmoedigheid bekleed en alzoo waarlijk dankbaar moogt worden.

De christen, die waarlijk dankbaar is, erkent bovenal Gods beste zegeningen. Daar is zeker niemand, die niet nu en dan eenig gevoel heeft van Gods tijdelijke weldaden. Denkt u een mensch, die langen tijd broodsgebrek geleden heeft, maar ongedacht en onverwacht het noodige tot levensonderhoud ruimschoots zich ziet geschonken. Zou hij niet, al ware het slechts een enkel oogenblik, zijn hart tot God verheffen en aan Hem denken als den helper in zijnen nood? Denkt u een ander, die in groot gevaar heeft verkeerd, waaruit menschen hem niet konden redden. Zal bij de afwending van dat gevaar, zijne eerste gedachte niet zijn aan God, die uitkomst gaf, welke bij menschen onmogelijk scheen? Denkt u een derde, die krank geweest is tot den dood en door de geneesheeren was opgegeven. Als hij tegen aller verwachting wordt opgericht, zal er dan in zijn binnenste niet eene stem spreken: dat heb ik aan God te danken? Ongetwijfeld! ongedachte uitkomsten hebben menigeen voor enkele oogenblikken tot dankbaarheid gestemd. Maar dat is

niet de dankbaarheid, die het evangelie eischt. De christen mag en kan niet alleen bij het aardse en zichtbare blijven staan. Hij mag niet vergeten dat hij in en door CHRISTUS God als Vader kent. Hij overdenkt gedurig wat hem in CHRISTUS geschonken is, verzoening met God, verlossing van de zonde, hope des eeuwigen levens. Hooger dan al het aardse wordt dit geestelijk heil door hem geschat. En zoo dankt hij niet alleen voor het aardse brood, maar ook en bovenal voor het brood des levens, dat de ziel verzadigt; niet alleen voor bewaring van het tijdelijke leven, maar ook en bovenal voor zijne redding van het eeuwig verderf, voor licht en kraecht en troost en heiliging der ziel; niet alleen voor aardse genietingen, zoo vele bloemen op zijn pad, maar ook en bovenal voor vergeving van zonden, het kindschap Gods en de eeuwige zaligheid.

De christen, die waarlijk dankbaar is, laat zich door niets daarin belemmeren. Het evangelie eischt eene dankbaarheid, die zich uitstrekt tot alles wat God over ons beschikt. Immers er staat geschreven: dankt God in alles, dat is: onder en voor alles, het aangename en onaangename, vreugde en droefheid, genot en gemis, voorspoed en tegenspoed, wat met onze neigingen strookt, en wat daar tegen strijdt. Te danken voor aangename

dingen, te danken in heldere dagen, als alles ons mede loopt, dat is niet zwaar. Maar het ook te doen in donkere dagen, als onze tranen ons tot spijs zijn, als onze wenschen verijdeld, onze verwachtingen teleurgesteld worden, zorgen ons kwellen, een kruis ons drukt, dat is niet gemakkelijk, integendeel zwaar, zeer zwaar. En toch het mag niet anders zijn. PAULUS, die aan de Thessalonicensen schreef: *Dankt God in alles*; voegde aan die vermaning deze verzekering toe: *want dit is de wil van God in Christus Jezus over u*. Dit wilde hij zeggen: alles wat u wedervaart is Gods bestelling over u en wel eene bestelling in CHRISTUS JEZUS, en dus dienende tot uw waarachtig heil, daar God zich in CHRISTUS aan ons tot zaligheid geopenbaard heeft. Wat van dien God komt, moet goed zijn. Het geloof erkent dat, en vindt dus ook in hetgeen oppervlakkig kwaad schijnt, stof tot danken. Zegge toch niemand: het is onmogelijk God onder en voor alles te danken. Denkt aan JOB, die van alles beroofd aldus zich liet hooren: *De Heer heeft gegeven, de Heer heeft genomen; de naam des Heeren zij geloofd*. En Job kende God niet, zooals wij door het Evangelie Hem kennen. Denkt aan PAULUS en SILAS, die in den kerker te Filippi baden en Gode lofzangen zongen. En wilt gij nog een ander voorbeeld?

De geschiedenis der christelijke kerk biedt het ons aan in den kerkvader JOHANNES CHRYSOSTOMUS. Zijn levensspreuk was: Gode zij dank voor alles! Nog wordt zijne buitengewone welsprekendheid algemeen bewonderd. Door duizenden werd hij in zijnen tijd wegens zijne krachtige prediking geëerd en gevierd. Maar juist daarom ook had hij vele vijanden en benijders. Veel smaad en smart heeft hij moeten verduren en de laatste drie jaren van zijn leven moest hij in ballingschap doorbrengen. Toen hij zijn vonnis vernam, sprak hij: Gode zij dank voor alles! Ik wil niet ophouden, bij al wat mij wedervaart, zoo te spreken. En hij was getrouw aan dit zijn voorneemen. Zoowel onder de vele bezwaren op reis naar de plaats zijner ballingschap, als later toen de hoop op eene gunstige wending van zijn lot geheel was vernietigd, altijd hield hij zich aan zijne levensspreuk. Blijdschap vervulde hem, toen hij aan het slot van een brief, dien een zijner vrienden hem zond, deze woorden las: geloofd zij God voor alles! Dit was zijn antwoord; »Houd niet op dat woord uit te spreken, en leer het al de anderen doen. Dit woord is de doodelijke slag voor den Satan en voor ons in de smart de rijkste bron van moed en blijdschap. Het heeft Job opgebeurd en den Satan verslagen. Als ik dat woord uitspreek,

dan verdeelt zich elke wolk van droefheid." Weldra moest hij de stad zijner ballingschap, die door vijandige invallen onveilig was, verlaten, om naar eene andere plaats te vertrekken, waar hongersnood hem dreigde. Maar zijne vijanden lieten hem ook daar geene rust. Zij wilden hem uitsluiten van alle gemeenschap met hen die hij lief had. Zoo werd er last gegeven om hem naar eene geheel woeste streek over te brengen. Op weg derwaarts bezweek hij. En zijn laatste woord was: heerlijkheid zij Gode voor alles!

Ziedaar wat het geloof vermag. Ja! alle dingen zijn mogelijk dengenen, die gelooft. De christen weet, dat God op alle paden hem leidt, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen moeten wedewerken ten goede. Alle paden des Heeren zijn goedertierenheid en waarheid dengenen, die zijn verbond en zijne getuigenis bewaren. De Hemelsche Vader kan nooit iets kwaads bedoelen met hetgeen hij zijnen kinderen toeschikt. Juist dan, wanneer Hij hun toezendt wat oppervlakkig kwaad schijnt, is Hij niet zelden 't meest werkzaam om hen voor het hoogste heil te vormen. Die dat weet en gelooft, hoe zou hij God niet danken in alles?

Nog een kenmerk moet ik noemen, als behoorende tot de ware dankbaarheid, zooals het

Evangelie die eischt. Zij moet het gansche leven heiligen. Dankt God in alles, dat wil niet zeggen, bloot met de lippen. Het is niet genoeg op sommige dagen, op feesten, bij de openbare godsdienstoefeningen en in den kring der onzen God te danken en Hem te loven met psalmen en liederen. Dat is ook goed en betamend, en de vromen in de Schrift gaan ons daarin voor. Maar ware dankbaarheid is geen lippenwerk. Zij neemt het gansche leven in. Zij openbaart zich in gezindheden, woorden en daden. De christen, die dankbaar is, toont dit in gehoorzaamheid aan Gods geboden, afkeer van elke zonde, getrouwe vervulling van elken plicht. Hoe zou hij dien God, die hem zegent, door ongehoorzaamheid willen mishagen? Hij toont het in liefde, welwillendheid, weldadigheid jegens de naasten en broeders. Of, zou hij als gezegende door God, niet een zegen willen zijn voor die hem omringen en alzoo een navolger Gods, als een geliefd kind des Hemelschen Vaders? Hij toont al verder zijne dankbaarheid door nederigheid in voorspoed, want wat heeft hij, dat hij niet ontvangen heeft? door geduld, onderwerping en hope in tegenspoed, want ook tegenspoed erkent hij als beschikking Gods en als een zegen voor zijn geestelijk leven. In 't kort, de dankbare christen jaagt bestendig naar

het verheerlijken van God in lichaam en geest, die beide God toebehooren.

Lezers! wat dunkt u van u zelve, als gij aan den eisch der dankbaarheid, waarmede het Evangelie tot ons komt, u toetst? Wie zal zich niet moeten schamen over veel ondankbaarheid? Wie zal geen reden vinden, om zich diep te verootmoedigen voor God! Dankbaarheid betaamt ons als menschen en als christenen. Ondankbaarheid wordt altijd als snood beschouwd. Wat moeten wij dan van ons zelve oordeelen tegenover God? O, indien wij gevoelen, dat wij hier schuldig staan, laat ons onze schuld belijden en vergeving vragen. Maar onderzoeken wij dan ook, uit welke oorzaken onze ondankbaarheid voortkomt, opdat wij voortaan daartegen waken. Versterken wij gedurig ons geloof in God en zijne Voorzienigheid. Kweeken wij dagelijks bij diep besef van Gods grootheid en majesteit, een levendig gevoel van onze geringheid en nietigheid, ja, van onze onwaardigheid voor God aan. Gewennen wij ons om altijd op het goede te zien, dat ons geschonken wordt, en weinig op hetgeen ons kwaad toeschijnt. Vergelijken wij ons zelve niet met hen die meer hebben dan wij, maar met hen die veel minder ontvingen. En dan, houden wij veel gedenkdagen.

Zien wij veel terug, om op te merken, hoe veel ons reeds werd geschonken, in hoe vele gevallen God zijne macht en liefde aan ons heeft verheerlijkt. Het vaderland heeft zijne feesten en gedenkdagen. De kerk heeft de hare. Wie onzer zou ze in zijn eigen leven niet hebben? Dagen, die gekenmerkt werden door bijzondere uitreddingen, bijzondere zegeningen, bijzondere gebedsverhooringen. Herinneren wij ze ons gedurig. Dat zal telkens het gevoel onzer verplichting aan God versterken, tot dankbaarheid jegens dien God ons dringen. Maar bovenal, vergeten wij nooit dat wij aan Gods ongehoudene liefde het grootste heil te danken hebben, de redding van het eeuwig verderf. In de gifte van Zijnen Zoon hebben wij een onderpand, dat wij alles van Gods liefde mogen verwachten. Maar ook, die onuitsprekelijke gave dringt tot nooit verkoelde dankbaarheid, die in de toewijding van het gansche leven aan God zich openbaren moet.

Lezers! God bekwame daartoe u en mij door Zijnen Geest.

Bij de Drukkers en Boekverkoopers M. WIJT & ZONEN, zijn
 verkrijgbaar de volgende Kleine Stukjes

	Cents.		Cents.
1. Peter Lobeck	15	38. Sterfgevallen van zeven be- keerde heidenen.....	10
2. De welbestede stuiver.....	10	39. Levensloop van C.L.Töpfer	07½
3. De wever uit Welsh	07½	40. Eenige bijzonderheden uit het leven van Morrison....	15
4. De kleine bewoner van het Auvergnésche Gebergte....	10	41. Lydia S.....	07½
5. Arme Sara.....	04	42. Hugo Bourne.....	07½
6. De jonge Hutbewoonster... 22½		43. De christelijke viering van den Zondag	05
7. Opwekking te Elberfeld....	05	44. Henri Obookiah.....	10
8. De Iersche boer.....	10	45. De zendelingen in Groenl..	15
9. Elisabeth Cunningham.....	15	46. Het bezoek bij een kranke.	15
10. John Robins, de matroos... 10		47. Brieven van een' leeraar ..	15
11. Uitbreiding der Parabel ... 10		48. Polycarpus	10
12. Kolonel Jacob Gardiner... 15½		49. Als God werkt, wie zal dan keeren?.....	15
13. De Stroopers-dochter.....	10	50. De Soldaten-dochter.....	
14. De Bode met goede tijding . 15		51. Het gelukkige sterf bed... 10	
15. Jansje Allan	15	52. De weg en het middel ... 15	
16. Zonderlinge tusschenkomst der Voorzienigheid.....	07	53. De gast zonder bruijloftskl. 07½	
17. Levensber. van Amelia Gale 07½		54. Treffend voorbeeld	07½
18. Sara Hill.....	12½	55. Levensschets v. Blunhardt 15	
19. De geschied. van MarySmith 12½		56. Hadara.....	04
20. De Dorps-predikant	10	57. De oude geneesheer	10
21. De waarheid van het Evang. 10		58. De roepstem des Heeren 15	
22. Kracht des geloofs	10	59. Anna Walsh	07½
23. Herman de houthakker.... 12½		60. Eerste zend. te St. Thomas 15	
24. Laatste uren v. John Cowper 10		61. Thirza.....	20
25. Het einde van den tijd.... 10		62. Vroege godsvrucht	07½
26. Wat God bewaart, is wel bewaard.	15	63. De Russische kleermaker. 07½	
27. Wie zijt gij? Wat hebt gij te doen?.....	10	64. Kermerk. v. een kind Gods 07½	
28. De weêrhuau van het kasteel 12½		65. Overtuiging verwaarloosd. 12½	
29. Eben-Haëzer inLatakko... 10		66. Woord aan jonge moeders. 07½	
30. Indiaansche bekeerlingen .. 10		67. De onbekende zendeling.. 04	
31. De Christen-feesten.....	05	68. Mevrouw Rumpff.....	10
32. Verhaal van 2 predikers... 07½		69. Opmerkelijke leiding Gods 07	
33. De tijd en de eeuwigheid .. 10		70. Een nieuw traktaatje.... 10	
34. Kort en heilzaam bericht ... 10		71. De vrome landman.....	07½
35. Johan Coenraad Ter Linden 07½		72. Ged. over de eeuwigheid.. 07½	
36. Een beroep op het hart 12½		73. Maria	10
37. De landman in den Elzas... 10		74. William	07½

A 2429236

	Cents.		Cents.
75. De Christen in het gasthuis	03	117. De Christen-vrouwen der Apostolische eeuw	06
76. Lord Teignmouth	10	118. Christina en Esther	06
77. Leven van Schwartz	08	120. De verhoogde Heer	05
78. Wie zoekt die vindt	05	121. De zegenrijke vrucht van een rijksdaalder	02
79. Levensb. van een' soldaat	05	122. Opw. tot h. werk der zend.	05
80. Pacalsdorp	07½	123. De Baron Dhijhern	07½
81. Onnoodige zorgen	04	124. Een woord tot aanbeveling der zendingszaak	07½
82. Zachéüs	08	125. De toekomstige wereld	05
83. De twee bureu	10	126. Iets uit het leven eener zendelingsvrouw. 2e brief	07
84. Bekeering v. A. H. Franke	04	127. Eene uit duizend	06
85. Blandina	07½	128. Eene Martelaarsgeschied.	05
86. Bede van een grijsaard	07½	129. Een Rabbi die rust zoekt bij Christus	05
87. Het huisgez. te Haeterdale	15	130. De Christin geroepen tot deeln. aan de zendingzaak	05
88. Inwendig Christend om onder Hottentotten	05	131. Zoeken en vinden	10
89. Aärons dood	15	132. De onfeilbare gids	10
90. Het Paaschfeest	10	133. Wien te hooren?	07½
91. Leven van Chrysostomus	07½	134. Eene zwaar beproefde geloofsheldin	07½
92. Het geheimzinnige in den Christen	05	135. Marianne, de Bijbelverspreidster van St. Giles	10
93. Jacob Wilson	15	136. De dochter v. d. Landman	12½
94. De eerste kerkgang	10	137. De hoop des christens	07½
95. Wanneer ben ik, enz.	06	138. Het leven van v. d. Kemp	05
96. Overeenk. Christel. Gods.	05	139. Kunt gij altijd van Jezus zwijgen	06
97. Zendingsgave	15	140. Het werk v. kleine Jessie	07½
98. De zwarte knecht	10	141. Liefde voor liefde	05
99. Waarschuw. tegen valsche overleggingen	10	142. Heilig leven, zalig sterv.	07½
100. De bedelaar	05	143. Een sterfb. in den vreemde	07½
101. Samuel Mills	05	144. Iets uit het leven eener zendelingsvrouw. 3e brief	05
102. Triomfboog van Titus	06	145. Iets uit het leven eener zendelingsvrouw. 4e brief	05
103. Zijt gij gelukkig?	07½	146. Levensgesch. van eenen Ierschen knap	07½
104. Uit- en inwendige zending	05	147. De Thermometer	05
105. De twee erfenissen	05	148. Toespraak	05
106. De waarde van het gebed	07½	149. Eene uitn. helpater d. zend.	05
107. Samuel Crowther	07½	150. Niet verre	06
108. Catharina Philips	07½	151. Wat een reisverhaal uitwerken kan	05
109. Goodluck Day	07½	152. Het «Onze Vader»	05
110. De toestand der heid. vrouw	07½	153. Een Israel, tot Chr. gebracht	7½
111. Middelen om rijk te worden	04	154. Schoone plaatsen uit de schriften van 3 Kerkvaders	07½
112. Eene oude beproefde raad	12½	155. Gidion	07½
113. Verband ijver voor de zend.	07		
114. Ra-Poor-Negro	05		
115. De zendel. onder de heid.	06½		
116. Iets uit het leven eener zendelingsvrouw. 1e brief	05		